

धैर्यस्य वैकृतं अस्मत्पक्षक्षयेण तव हर्षोऽस्मद्भैर्यविनाशक इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कुंडलाभ्यां निमाय वि
 यद्येतन्नरहस्यं ते वक्तुमर्हस्यं रिंदम ॥ धैर्यस्य वैकृतं ब्रूहि त्वमद्य मधुसूदन ॥ ९ ॥ समुद्रस्येव संशोषं मेरोरिव विसर्पणं ॥ तथैतदद्य मन्ये हंतव कर्मजनार्दन ॥ १० ॥
 वासुदेव उवाच अतिहर्षमिमं प्राप्सं शृणु मे त्वं धनं जय ॥ अतीव मनसः सद्यः प्रसादकरमुत्तमं ॥ ११ ॥ शक्तिघटोत्कचे नेमां व्यंसयित्वा महाद्युते ॥ कर्णं
 निहतमेवाजौ विद्धि सद्यो धनं जय ॥ १२ ॥ शक्तिहस्तं पुनः कर्णं कोलोके स्तिपुमानिह ॥ य एनमभितस्तिष्ठेत्कातिकेयमिवाहवे ॥ १३ ॥ दिष्ट्यापनीतकवचोदि
 ष्ट्यापहतकुंडलः ॥ दिष्ट्यासाव्यं सिताशक्तिरमोघास्यघटोत्कचे ॥ १४ ॥ यदि हि स्यात्सकवचस्तथैव स्यात्सकुंडलः ॥ सामरानपिलोकां स्त्रीनैकः कर्णो जयेद्रणे ॥
 ॥ १५ ॥ वासवो वा कुबेरो वा वरुणो वा जलेश्वरः ॥ यमो वा नोत्सहे कर्णं रणे प्रति समासितुं ॥ १६ ॥ गांडीवमुद्यम्य भवांश्चक्रं चाहं सुदर्शनं ॥ न शक्तौ स्वोरणे जेतुं
 तथा युक्तं न र्षभं ॥ १७ ॥ त्वद्धि तार्थं तु शक्रेण मायापहतकुंडलः ॥ विहीनकवचश्चायं कृतः परपुरंजयः ॥ १८ ॥ उत्कृत्य कवचं यस्मात्कुंडले विमले चते ॥ प्रादा
 च्छक्राय कर्णो वितेनैवैकतनः स्मृतः ॥ १९ ॥ आशीं विषइव क्रुद्धो जंभितो मंत्रते जसा ॥ तथाद्यभातिकर्णो मे शांतज्वालइवानलः ॥ २० ॥ यदा प्रभृतिकर्णाय
 शक्तिर्दत्ता महात्मना ॥ वासेन महाबाहो क्षिप्तायासौ घटोत्कचे ॥ २१ ॥ कुंडलाभ्यां निमायाय दिव्येन कवचेन च ॥ तां प्राप्या मन्यत वृषः सततं तत्वां हंतरणे ॥
 ॥ २२ ॥ एवं गतोपि शक्यो यं हंतुं नान्येन केनचित् ॥ क्रतेत्वां पुरुषव्याघ्रशपे सत्येन चानघ ॥ २३ ॥ ब्रह्मण्यः सत्यवादी च तपस्वी नियतव्रतः ॥ रिपुष्वपि दयावां
 श्वतस्मात्कर्णो वृषः स्मृतः ॥ २४ ॥ युद्धशौडो महाबाहुर्नित्योद्यतशरासनः ॥ केसरीवनेन नर्दन्मातंगइव यूथपान् ॥ २५ ॥ विमदानरथशार्दूलाङ्कुरुतेरणमूर्ध
 नि ॥ मध्यं गतइवादि त्योयो न शक्यो निरीक्षितुं ॥ २६ ॥ त्वदीयैः पुरुषव्याघ्रयोधमुख्यैर्महात्मभिः ॥ शरजालसहस्रांशुः शरदीव दिवाकरः ॥ २७ ॥ तपो जलदोयद्व
 च्छरधाराः क्षरन्मुहुः ॥ दिव्यास्त्रजलदः कर्णः पर्जन्यइव वृष्टिमान् ॥ २८ ॥ त्रिदशैरपि चास्यद्भिः शरवर्षसमंततः ॥ अशक्यस्तदयं जेतुं स्रवद्भिर्मसशोणितं ॥
 ॥ २९ ॥ कवचेन विहीनश्च कुंडलाभ्यां च पांडव ॥ सोद्यमानुषतां प्राप्नो विमुक्तः शक्रदत्तया ॥ ३० ॥ एको हियोगोस्य भवेद्दधाय च्छिद्रेत्येनं स्वप्रमत्तः प्रमत्तं ॥ कृ
 च्छुप्राप्तरथचक्रे विममेह न्याः पूर्वत्वं तु संज्ञां विचार्य ॥ ३१ ॥

निमयंकृत्वा ॥ २९ ॥ २३ ॥ वृषोर्धर्मपधानः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥